



hiếu thân tôn sư

Là một học sinh đang trưởng thành trong môi trường giáo dục, em luôn hiểu rằng đạo lý "hiếu thân tôn sư" không chỉ là một câu nói hay một lời khuyên suông, mà đó là kim chỉ nam để sống tử tế và có trách nhiệm hơn trong cuộc đời. Lòng hiếu thảo với cha mẹ, sự tôn kính thầy cô không phải là điều gì quá cao siêu, mà hiện diện mỗi ngày, trong từng hành động nhỏ mà ta dành cho những người, đã nuôi dưỡng và dạy dỗ ta khôn lớn.

Trong cuộc sống hàng ngày, em luôn cố gắng thể hiện lòng hiếu kính với cha mẹ bằng những việc làm đơn giản nhưng xuất phát từ sự chân thành. Em thường dậy sớm phụ mẹ nấu bữa sáng, tự dọn dẹp giường ngủ, phơi quần áo hay tưới cây cho bố. Khi bố mẹ mệt mỏi, em không còn làm nũng như trước mà chủ động hỏi han, lấy nước, mát - xa vai cho bố mẹ, cùng ngồi lại trò chuyện, chia sẻ những chuyện nhỏ trong ngày. Dù em chưa đủ sức để làm điều gì lớn lao cho bố mẹ, nhưng em tin rằng sự quan tâm và nỗ lực thay đổi từ những điều giản dị nhất cũng đủ khiến cho bố mẹ cảm thấy ấm lòng.



Em cũng nhận ra việc học tập chăm chỉ chính là cách thiết thực để bao đạt công sinh thành. Mỗi ngày em đều cố gắng hoàn thành bài tập đầy đủ, lắng nghe thầy cô giảng dạy, luôn giữ tích cực trong lớp học. Mỗi điểm số tốt, mỗi lời nhận xét tích cực từ giáo viên đều khiến em tự hào vì biết rằng mình đang làm bố mẹ vui lòng.

Còn đối với thầy cô - những người đã làm dành thời gian và tâm huyết, thời gian và cả trái tim để truyền đạt tri thức cho học sinh, em luôn giữ một thái độ kính trọng và biết ơn sâu sắc. Em luôn cố gắng lễ phép trong lời nói, chủ động chào hỏi thầy cô khi gặp trên trường hay ngoài trường giữ trật tự trong lớp. Em tin rằng, việc tôn trọng thầy cô không chỉ nằm ở việc hình thức bên ngoài mà còn quan trọng ở thái độ và cách ứng xử hằng ngày.

Em còn nhớ có lần giáo viên dạy Văn của em bị đau chân, những hôm đó cô lại để quên gác cầm chuyển đổi từ máy tính sang đầu tivi. Cô đang loay hoay chưa biết nên xử lý như nào, thì em đã chủ động xung phong giúp cô xuống nhà xe để lấy. Khi trở lại cô nhìn em nở một nụ cười thật tươi cảm ơn.

Dù chỉ là một chuyện nhỏ thôi, nhưng em vẫn cảm thấy vui vì mình đã kịp thời giúp được cô, thể hiện sự quan tâm một cách chân thành.

Ngoài ra, em còn tích cực tham gia các hoạt động tại sân do trường tổ chức như tham gia văn nghệ nhân ngày 20/11 và nhiều hoạt động khác nữa. Những hoạt động như vậy giúp em hiểu rằng, lòng biết ơn không cần phải thể hiện bằng những món quà đắt tiền, mà bằng những món quà ở tâm huyết, ở sự nỗ lực để trả ân đúng cách.

Với cha mẹ cũng vậy, mỗi dịp sinh nhật ba mẹ hay Ngày của mẹ, ngày của cha em không có điều kiện mua quà, nhưng luôn tự tay làm những tấm thiệp viết tay, viết thư gửi lời cảm ơn và yêu thương. Mỗi lần như vậy, em lại thấy mình trưởng thành hơn một chút, biết nghĩ cho người khác nhiều hơn và biết rằng tình cảm gia đình là điều thiêng liêng mà không gì có thể thay thế.

Thực hành đạo lý "Hiếu thân tôn sư" không chỉ là việc phải làm mà còn là niềm vui, là sự tự tin nguyên xuất phát từ trái tim. Qua từng hành động nhỏ, em thấy bản thân dần thay đổi; sống sâu sắc hơn, quan tâm nhiều hơn, và

